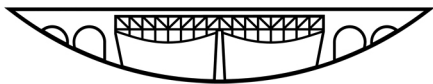

BIATORBÁGY

VÁROS ALPOLGÁRMESTERE

2051 Biatorbágy, Baross Gábor utca 2/a. • Telefon: 06 23 310-174/112, 113, 142

Fax: 06 23 310-135 • E-mail: alpolgarmester@biatorbagy.hu • www.biatorbagy.hu

TÁJÉKOZTATÓ A VILÁG KIRÁLYNŐJNEK NAPJA rendezvényről

Előzmény és tervezet:

Talán emlékeznek még néhányan a 2002-ben egyszer már megvalósított kezdeményezésre, amelyen a Világ Királynője gondolatot beleszőttük az iharosi majálisba. Makovecz Imre volt a fővédnökünk, kevés pénzzel, de nagyon gazdag programot hoztunk létre, sok neves fellépővel. Nem volt ez kockázatmentes vállalkozás akkor, de mégis nagy lépés volt, fontos kísérlet, sok tapasztalatot szereztünk, amit éppen most lehetne hasznosítani. A 2002-es kezdeményezés ma 2011-ben nemcsak megismételhető, hanem elmélyíthető is.

2002-ben egyből át akartuk formálni az addigi majálist, ami nem tetszett mindenkinek, főleg aki idegenkedett a vallás bármilyen kismértékű megnyilvánulásától, de szép számmal voltak olyanok is, akik egyből értették és megszerették a kezdeményezést. A Himnusz eléneklése után többen megkérdezték, hogy mi volt ez a himnuszozás meg szűzmáriázás május elsején?

Most máshogyan képzeljük el!

Egyrészt zavartalanul megtartanánk a szokásos rendezvényt (gyermekfoci-torna, tizenegyes rugó verseny, főzés, népzene, néptánc, nagypályás focimeccs, büfé, sör, este 8-tól egy kis tavaszi szabadtéri sportbál, stb..) a Sportpályán, a lelátó előtt és az öltöző előtt.

Emellett egy új helyszínt alakítanánk ki a Világ Királynője rendezvény részére, a Sportpálya mögött útban a volt lőtér felé, az erdők lombjai között. (áramellátás a táborból) Akiket a hívó szó megfog, akik erre rezonálnak, azok délután átjönnének erre rendezvényre, ami 15.00 -20.00 között lenne, lovasbemutatóval kezdődne, majd közös fohászkodást tartanánk, rangos előadók idéznék meg a Világ Királynőjének szellemiségét.

A Sportpályán ezidő alatt még néptánc, népzene bemutató menne, majd 17-től 19-ig nagypályás focimeccs és a szünet zajlana.

A két rendezvény alapvetően nem konkurálna egymással.

A Biatorbágyi Sport-, Szabadidő és Kulturális Völgy program ötlete, gondolata is innen, az iharosi majálisoktól származik, azok kiterjesztéseként gondoltunk arra, hogy az egész Biatorbágyot átfogó egységes területi és kulturális rendezvény tér alakuljon ki. A „VÖLGY” programról elkészült 2009 márciusában egy tanulmányterv, de abból éppen a programok, az emberek, a tartalom hiányoznak. A Világ Királynője rendezvény egy lehetséges program eleme lehet a majdani VÖLGY programnak, egyben mintául szolgálhat a társadalmi szervezetek számára hasonló rendezvények, helyszínek és műfajok kidolgozására. A 2011-es Világ Királynője rendezvényt ebbe az önkormányzati programba illesztve adhatnánk igazán új lendületet a 2007-2010 között végül is parkoló pályára került Völgy programnak.

2002-ben Vaskó József és Chemez Farkas voltak a lelkesítőim, alkotó társaim és segítőim, most is ők jelentkeztek, hogy itt az idő a folytatásra.

Remélem érzékelhető az eddigiekből illetve az alább mellékelt háttéranyagból, hogy ez az ügy nagyon szép és egyben nagy felelősség is. Valójában csak hit kell hozzá, hogy bennünket az Égben hallanak, figyelnek, szeretnek és vigyáznak ránk!

Ne múlassuk hasztalan a drága életidőt, hozzuk össze a lelkeket, minél többet, és fohászkodjunk közösen hazánkért, magunkért, a világot! A Világ Királynője bízást meghallgat bennünket!

Biatorbágy, 2011. február 7.

Tisztelettel

Szakadáti László
alpolgármester

2011. MÁJUS 1.
"A VILÁG KIRÁLYNŐJÉNEK NAPJA"
BIATORBÁGYON

Május elseje különösen gazdag ünnep. A kelta hagyományok szerint május 1. az élet napja, az újraeledő, mindig győztes életé, ahogyan az évgyűrűn vele "átellenben" lévő halottak napja az élettől való elválás, elbúcsúzás napja.

Május elseje már az ókorban is ünnepelt nap, a természet és benne az ember megújulásának napja. A zöld ág és zöld levél napja, a tavaszi virágba borulás napja, a beporzás, a zsendülés, az ég által megáldott, termékenyített Föld örömmünnepe.

A Mindenség szentséges nászának ősi ünnepe ez,

olvashatjuk a gyönyörű sorokat Molnár V. József "Kalendárium" című könyvében. E nap a májusfa, májfa, hajnalfa, jakabfa, jakabág állításának ünnepe. A csíki székelység e napot "zöldfarsang"-nak nevezi. Minden jóra való lány kapujába vagy házának ajtaja elé fehér- vagy lucfenyőt állítanak, a lányoknak egy kisebb fát az ajtó elé, a menyasszonyoknak egy nagyobbat, a ház előtti kertbe a kapuhoz.

A katolikus egyház e napon "Szent Józsefet" ünnepli, mint a kétkezi munka, a munkás becsületét képviselő személyt. A kereszténységben május mindig is Máriához, a Szűzanyához kapcsolódott, innen származik a májusi anyák napja is.

Hamvas Béla sorai kíváncsoznak ide: *"A hagyomány eredetileg közel volt, közvetlenül a civilizáció könnyű fátyla alatt, és csak érte kellett nyúlni. Az idők folyamán egyre mélyebbre merült, és a védelmi szövevény egyre mélyebb rétege takarja el. Egyre könnyebb a tartalmatlan félálomban elmerülni, és egyre nehezebb megtalálni azt, ami az embernek visszaadja önmagát."*

A bolsevik diktatúrák időszaka, mint minden régi hagyományt, ezt is kisajátította, meghamisította és elsilányította. Május elsejét a munka ünnepének nevezte és éppen a munkát és a munkást becstelenítette meg legjobban. Az agonizáló diktatúra kimúlásakor már csak az "ingyen sör, virsli" szokása maradt meg, természetben elköltve és munkásmozgalmi nosztalgiákba csomagolva. Ezt a közérzetet, ezt a kiüresedett, "összevisszás" ünnepi torzót örököltük meg 1990-ben.

Csak tetézte a zavart, hogy a '90-es években beindult a kereskedelmi televíziózás, az olcsó tömegkultúra "előntött" és eltakart szinte mindent és mindenkit. Az utóbbi 20 évben hatalmas áruházak jelentek meg, létrejöttek új fogyasztási szokások, miközben szembeszökően megnöttek a jövedelmi különbségek, sokan elbizonytalanodtak és komolyan aggódnak a jövőért. Megismertük a kapitalizmus világát, és megtapasztalhattuk embertelenségét és igazságtalanságát.

Kb. 8-10 évvel ezelőtt, olvasmányaim között, mintegy véletlenül bukkantam rá a következő sorokra. A mögöttünk hagyott XX. század negyvenes éveinek elején Kovacsics Mária Natália nővér egy sugallatot kapott Jézustól:

"Ebben az utasításban Jézus elmondta, hogy érkezettnek látja az időt arra, hogy Édesanyját Vele egyenlően tiszteljék és ünnepeljék. Kinyilvánította azt az akaratát, hogy Édesanyját, mint a Világ Királynőjét tiszteljék, mert Ő maga a Világ Királya. Továbbá azt kérte, hogy a Világ Királynőjének ünnepe Május 1. legyen -- azért azon a napon, mert korábban ezt a napot a kereszténység ellenségei is ünnepnek tették meg. XII. Pius pápa mindezen kéréseket megfogadta, és 1942-ben Szűz Mária címei közé felvette a Világ Királynője címet is. Az ünnep rendszeres megülvése, illetve elindítása még mindig vár a magyar nemzetre."

(idézet Csomor Lajos: Őfelsége, a Magyar Szent Korona, 1996. című művének 293. oldaláról)

Az utolsó mondatot olvassuk el még egyszer: ***Az ünnep rendszeres megülése, illetve elindítása még mindig vár a magyar nemzetre.***

Mindszenty József bíboros, hercegprímás nagyon sokat foglalkozott ezzel a kérdéssel, de 1942-óta tudomásom szerint csak egyszer, 2002 május elsején Biatorbágyon, az akkori iharosi majálison tettünk kísérletet a Világ Királynőjének megünneplésére, de az akkor jól sikerült rendezvény sajnos nem folytatódott. Itt az idő arra, hogy a megváltozott, határozottan kedvezően változott körülmények között Biatorbágyon 2011-ben – a 2002-ben szerzett tapasztalatok alapján -- május elseje ismét A VILÁG KIRÁLYNŐJÉNEK NAPJA – legyen!

A hagyományos örömnep, a természet és az ember megújulásának napja mellett terjesszük ki az eddigi “földi síkot” az “égiek” felé, ahogyan a fenti sugallat pontosan megadja és ahogyan a szokásokban megmaradt hagyományok felidézésénél is olvastuk: a **Mindenség szentséges nászának ősi ünnepe ez.**

Ünnepeljük vidáman tehát május elsején életünk folytonos megújulását sportversenyekkel, játékokkal, helybéli és meghívott kulturális előadókkal, tánccal és dallal, ahogyan szoktuk. De ünnepeljünk népszokások felelevenítésével, ősmagyar, magyar és keresztény értékek közvetítésével, de más népek és kultúrák értékeiből is idézhetünk. Legyen olyan helyszín is, ahol köszöntőkkel, verssekkel és szép Mária énekekkel kérjük hazánk és benne saját sorsunk jobbra fordítását, kérjük újra és újra a magyarok Nagyasszonyának oltalmát népünkre, nemzetünkre és az egész Világra.

Nem akarunk elvenni semmit az utóbbi évek kialakult jó szokásaiból, hanem inkább kibővítjük és gazdagítjuk a rendezvényt új helyszínnel, új tartalommal, új eszmeiséggel.

Vegyük komolyan önmagunkat, vegyük komolyan a világ megújításának feladatát: éppen itt, és éppen Mi, mert azt sohasem tudhatjuk, hogy az idők kerekai éppen hol tartanak. Ne feledjük, hogy:

„Az ünnep rendszeres megülése, illetve elindítása még mindig vár a magyar nemzetre.”

Félelmünk egy újabb világhatalomtól nem alaptalan, mi, mai magyarok is tegyük fel a kérdést: mit tegyünk, mit tehetünk ez ellen? Múltunkban kutatva eszünkbe juthat, hogy a világnak bizonyára voltak és vannak békésebb területei, de a mi veszélyeztetettségünk a Kárpát - medencében a mai korhoz hasonlóan már legalább ezer éve létezik. Tudjuk, hogy Szent István király, vívódások és gyötrelmek közepette, halála előtt nem sokkal végső megoldásként Szűz Mária kegyelmébe és oltalmába ajánlotta hazánkat és a benne élő népeket. Azóta könyörögnek imáikban a hívó keresztények Boldogságos Szűz Máriához, a Magyarok Nagyasszonyához, valahogy így: **"Magyarországról, édes hazánkról, ne feledkezzél meg szegény magyarokról"**.

És íme: ma is élünk és itt vagyunk!

A jövőbe látás, a prófétálás nagyon idegen fogalmak a mai ember számára. Régmúlt idők emlékeinek tűnnek, pedig a prófétai figyelmeztetések végigkísérik az emberi történelmet. Niccolò Machiavelli (1469-1527) itáliai államférfitől származik a megállapítás: **"A régi és újabb idők tényei bizonyítják, hogy soha egyetlen nagy szerencsétlenség sem következett be úgy, hogy azt jelek, jövendölések előre ne hirdették volna."**

Az utolsó két évszázadban, beleértve napjainkat is, amikor a történelem zavarai, az erkölcsi hanyatlás, a hittől való elfordulás nagymértékűvé vált, különösen sok prófétai üzenet érkezett és érkezik ma is hozzánk az elkövetkező súlyos és óriási jelentőségű eseményekről.

Az üzeneteknek a célja nem csak az, hogy felhívják figyelmünket a közelgő katasztrófára, hanem egyúttal erkölcsi irányítás is, a helyes életmódra, a bajok, feszültségek enyhítésére, elkerülésére való kérés. Persze soha nem fogadta a jövendöléseket, természetfeletti megnyilatkozásokat olyan közöny, semmibe vétel, mint éppen korunkban. A prófétai

figyelmeztetések hangját ma jórészt elnyomja az emberekre zúduló hírözön. Pedig a természetfeletti eredetű figyelmeztetések megismerése nemcsak fontos, hanem életbe vágó érdeke mindenkinek. (forrásmű, Fekete Sándor Pál: Hallgassunk a Prófétákra!, 1997.)

A fentiek alapján belátható, hogy ma, 2011-ben, a "Világ Királynőjéhez" fordulni és hazánk jobbrafordulásáért fohászolni nem hogy nem korszerűtlen, de fölöttébb időszerű. A távlatos gondolkodású emberek számára ez megújulást, megerősítést, erősebb hitet adhat, az inkább érdekvezérelt, vagy éppen gyanútlan honfitársaink pedig kényszer nélkül elgondolkozhatnak "földi" lehetőségeink korlátosságán.

Saját rendezvényünkkel egyfajta mintát kívánunk adni más településeknek is, ha úgy tetszik, szeretnénk egy új hagyományt újtára indítani a "majális" korunkhoz illő megünneplésével. Valójában az lenne a legjobb és legszebb, ha a jövőben mind több településen, falvakban és városokban kimunkálnák, kidolgoznák és megszerveznék saját majálisukat ebben az eszmeiségben:

**"a virágba borulás napja,
a Mindenség szentséges nászának ősi ünnepe,
A VILÁG KIRÁLYNŐJÉNEK NAPJA "**

Biatorbágy, 2011. február 7.

Tisztelettel

Szakadáti László
alpolgármester